

дии", „Нѣмска музика въ XIX ст.“, „Вжтрешната работилница на музиканта“, „Четири разговора върху нѣмската музика“ и др.

Грациани, Бонифацио — Graziani, Bonifazio — плодовитъ църковенъ компонистъ, род. 1605 въ Марино, умр. 1664, писалъ нѣколко тетради мотети за единъ соловъ гласъ и 2, 4—6 хорови гласа, псалмистъ органъ (ad. lib.) и за двоенъ хоръ, нѣколко църковни концерта, много антифони, химни, литургийни пѣснопѣния и др.

Грациозо, ит. Grazioso — темпово означение за леко, подвижно и изящно изпълнение на една пиеса.

Грбичъ, Живорадъ — сръбски виолонистъ, род. въ Валево, свършилъ Богословското училище „Св. Сава“ въ Бѣлградъ, а музика училъ въ Бѣлградската музикална школа. 1919 постъпва при Индрихъ Фелдъ въ Пражката консерватория, която absolvira 1925; а на следната година е билъ въ камерния класъ на професоръ Иржи Херолдъ — виолистъ на Чешкия кварталъ. Следъ завръщането въ родината си бива назначенъ преподавателъ въ Валево, а отъ 1930 — такъвъ въ Богословското училище „Св. Сава“ въ Сръбски Карловацъ. Въ Валево е образувалъ „Музикаленъ клубъ“.

Гргошевичъ, Златко — хърватски компонистъ, род. 23 май 1900 г., завършилъ сръдно и учителско училище въ Загребъ и композиционния отдѣлъ въ тамошната Музикална академия, бивалъ е и една година въ Парижъ. Г. е билъ музикаленъ педагогъ въ Висшето девическо училище, въ Музикалната академия, а после и професоръ въ музикалното училище на Лисински въ Загребъ. Той е музикална натура, презъ която говори единъ свободолюбивъ духъ. Закърменъ е въ своята музикална етика отъ народния мелосъ, откъдето идватъ и най-интереснитъ му пѣсни: „Отъ люлката до гроба“, „Около вѣнчалниа вѣнеца“, „Пѣсни на кръстносеца“. Написалъ е още: 12 югославянски пѣсни, „Картинка отъ село“ и др. Звездно съ Др. Марковацъ, Г. е уредникъ на „Новия музикаленъ прегледъ“, който излиза отъ скоро въ Загребъ.

Грегуаръ, Едуардъ Жоржъ Жакъ — Gregoir, Edouard Georges Jacques — значителенъ компонистъ, плодовитъ музикаленъ писателъ и историкъ, род. 7 ноемвр. 1822 въ Турнхутъ при Анверсѣ. умр. 28 юний 1890 въ Винедехемъ при Анверсѣ, ученикъ на Румель, концертиралъ като пианистъ, за малко време учителъ въ Нормалното училище въ Лиръ, следъ което се отдава на композиция и музикално-исторически занятия. Г. е компониралъ нѣколко опери, една симфония, „Кръстоносци“ увертюри, пиеси за пиано, цигулка и органъ, пѣсни — хорови и солови — и музика къмъ нѣколко драми. Историческитъ му трудове сж посветени главно на изследване белгийската и фламандска музика, а писалъ е сжщо и биографии на велики музиканти, четиритомния трудъ: „Исторически документи за музикалното изкуство и музиканти“, „Музикаленъ пантеонъ“ — въ 6 тома, както и множество статии на разни исторически теми и въпроси.

Грежова, Евфросина — оперна пѣвица (меццо-сопрано), род. апр. 1903 въ Костуръ, ученица на Вулпе въ София и на Алфиери въ Мюнхенъ, 1922 стажантка, 1925 — артистка въ Народната опера въ София, 1926—28 въ операта въ Бреслау (на Вагнеровъ репертуаръ), пѣла сжщо въ Амстердамъ, Мюнхенъ и другаде. Най-хубавитъ ѝ партии сж: Азучена (Трубадуръ) и Карменъ. Г. обладава единъ мощенъ, металиченъ и изразителенъ мецосопранъ, еднакво силенъ, и въ височинитъ, и низинитъ.

Гренджър, Перси Алдриджъ — Grainger, Percy Aldridge — даровитъ австралийски компонистъ — съ национална окраска, род. 8 юли 1882 въ Брингтънъ при Мелбърнъ (Австралия), ученикъ на Квастъ въ Франкфуртъ а/М. и Бузони въ Берлинъ, живѣе въ Лондонъ, откъдето приема постоянно пътувания изъ севернитъ страни, Австралия и др. Писалъ: „Двойки на бръга“, сюита „Въ една орѣхова черупка“, „Овчарска лудостъ“, „Колониална пѣсенъ“ — за оркестръ; „Закачи Морисъ“ — и „Ирландски тонове отъ Дери“ — за малкъ оркестръ; квинтетъ за дървени инструменти; октетъ; танцъ „Хенделъ на бръга“ — за пиано и струненъ оркестръ;